

Ἡ ἐπέτειος τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς Ἐκατονταετηρίδος τοῦ 1821 διὰ γενναίων χορηγιῶν πρὸς ἀνάγεισιν ἀναμνηστικῶν μνημείων, ἀποτελεῖ μίαν ὅλως ἐξαιρετικὴν ἐνίσχυσιν τῆς γλυπτικῆς ἐν Ἑλλάδι. Ἔως τώρα οἱ γλύπται μας παρεπονούντο δι' ἄλλειψιν καλλιτεχνικῆς ἐργασίας, κατέφευγον δὲ οἱ πλεῖστοι εἰς τὰ νεκροταφεῖα πρὸς βιοπορισμὸν ἢ ἀποθάρρυνσις δὲν τοὺς ἀφίνει νὰ ἐμπνευσθοῦν εἰς δημιουργίαν ἔργων ἀξίας. Ἰδοὺ ὅτι τώρα ἄφθονον χρήμα πρόκειται νὰ διατεθῇ διὰ γλυπτικά ἔργα. Ἐκτὸς τοῦ μεγάλου Ἡρώου—καὶ ἀναμνηστικοῦ τὴν στιγμὴν αὐτὴν τοῦ προδρόμου τῆς ἰδέας, τοῦ μεγαλοπνεύστου Ἡρώου τοῦ κ. Μπονάνου—μνημεῖα ἀναμνηστικά θὰ στηθοῦν εἰς τοὺς τόπους τῶν μαχῶν, ἀνδριάντες καὶ προτομαί. Συμπαθῶ τοὺς Ἕλληνας γλύπτας, ἀναγορίζω τὴν ἀξίαν των, θανμάζω τὴν ἐγκαρτέρισίν των, ἀλλὰ γνωρίζω καὶ τὰς μικροφιλοτιμίας των. Θὰ προτείνω τὴν γνώμην ὅπως ἀντὶ νὰ ὑποβληθοῦν εἰς παντοίους κόπους διὰ νὰ ἀναλάβουν ἐργασίας,—ὅτε πιθανὸν οἱ ἐπιτήδειοι νὰ ἐπικρατήσουν ἐπὶ ζημίᾳ τῆς τέχνης—καὶ ἀντὶ νὰ γίνοντι διαγωνισμοί, ὧν τὰ ἀποτελέσματα πρόκειται οἰκτρὰ ὡς ἡ μέχρι τοῦδε πεῖρα διδάσκει, προτιμώτερον εἶναι ὅλοι οἱ γνωστοὶ καὶ

ἀνεγνωρισμένοι γλύπται—ὄχι οἱ μαρμαροῦδες—νὰ ἀποτελέσουν ἔγγραφα ἐπὶ τῷ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ νὰ ἀναλάβουν **ὁμαδῶν** ὅλας τὰς ἐργασίας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἀπαθανάτισιν τῆς μεγάλης Ἐπαναστάσεως. Μία συνεννόησις μεταξὺ των χάριν τῆς τέχνης κυρίως, ἀλλὰ καὶ χάριν τῆς ὀλικῆς ἐνίσχυσσεως των κατὰ δευτερεύουσαν μοῖραν, ὅπως ἀναλάβουν ἕκαστος ὀρισμένην ἐργασίαν—καὶ ὑπάρχει ἄρκετὴ δι' ὅλους—καὶ ἐν γαλήνῃ πνεύματος—οἷα ἀπαιτεῖται δι' ἔργα τὰ ὁποῖα θὰ μένουν **ἔσαι**—νὰ ἀφοσιωθοῦν εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν δημιουργίαν, χωρὶς νὰ περισπῶνται εἰς **μέσα**, εἰς συναγωνισμοὺς, ἀντιδράσεις καὶ γκρίνιες. Καλὴ θέλησις χρειάζεται νὰ διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐξυψηροτήσουν καὶ τὴν τέχνην καὶ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον.

Ἐλπίζω ὅτι ἡ πρότασις μου, οὕσα λογικὴ καὶ ἐποφελῆς, εἶνε πραγματοποιήσιμος. Ἐξ ἀναλάβῃ ἕνας ἐκ των γλυπτῶν μας—ὁ πρεσβύτερος ἢ καὶ ὁ νεώτερος,—ἀδιάφορον—νὰ συγκεντρώσῃ ὅλους τοὺς συναδέλφους τοῦ πρὸς κοινὴν σύσχεψιν διὰ τὴν ἀνάληψιν ὅλων των ἐργασιῶν καὶ τὴν δικαίαν κατανομήν αὐτῶν. Οἱ γλύπται διὰ τοὺς γλύπτας.

ΔΑΦΝΙΣ

Γ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Οἱ Βασιλεῖς ἐπεσκέφθησαν τὸ ἐργαστήριον τοῦ κ. Ἰακωβίδου ἐκτελοῦντος προσωπογραφίαν τῆς Βασιλίσσης διὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς καὶ τὸ τοῦ κ. Τόμπρου διὰ μίαν πόρταν εἰς ἔργον συντελούμενον ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου κατὰ Βασιλικὴν παραγγελίαν.

— Ὁ νεαρὸς ἐκ Κ)πόλεως γελοιογράφος κ. Σ. Ἀντωνιάδης ἐξέθεσε μακρὰν σειρὰν γελοιογραφιῶν του ἐν τινι αἰθούσῃ τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ἰδίως τύποι ξένοι, εἶνε πολὺ χαρακτηριστικά. Ἀλλὰ καὶ πρόσωπά τινα, ἐκ τοῦ κόσμου ἰδίως τοῦ θεατρικοῦ, προκαλοῦν τὸ μειδιάμα διὰ τὴν σατυροῦσαν γραμμὴν, ἢ ὁποῖα ὑπερβάλλει τὰ φυσικὰ ἐλαττώματα, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὰ παραμορφώσῃ. Δείπει ἀκόμη ἡ χάρις, ἀλλὰ ἡ ἐξέλιξις τοῦ ταλάντου του, τὸ ὁποῖον ἐκδηλοῦται ἤδη εὐέλπι, θὰ προσεταιρισθῇ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ τὴν λεπτότητα, ἣτις ἐξευγενίζει τὴν ἔκφρασιν. Ὁ κ. Ἀντωνιάδης ἐτοιμάζει καὶ νέαν ἔκθεσιν, τύπων ἀποκλειστικῶς Ἀθηναϊκῶν.

— Τὴν 5 Ἀπριλίου ἤνοιξεν ἐν τῷ Ζαππεῖῳ ἡ καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τοῦ πρίγκηπος Νικολάου «Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν». Ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖτο ἐκ των κ. κ. Ἰακωβίδου, Λύτρα καὶ Τριανταφυλλίδου διὰ τὴν ζωγραφικὴν. Φωμπούλου καὶ Βούλγαρη διὰ τὴν γλυπτικὴν, Τσίλλερ καὶ Μάξη διὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν. Τὴν ἐκθεσιν ἐπεσκέφθησαν ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ πρίγκηπες. Ἔργα ἐπωλήθησαν μέχρι τοῦδε, τὰ ἐξῆς τῶν κ. κ. Ἰακωβίδου, Λουκίδου, Ν. Λύτρα, Μποκατσιάμπη, Τριανταφυλλίδου, Π. Λύτρα, Δούκα, Φωσκόλου, Τσαγγῆ, Βυζαντίου, Περιβολικράκη, Μπραέσσ, Γεραλῆ, Μπισκίνη, Χρηστοφῆ, Θεοδωροπούλου, Κο-

τοπούλου, Μηλιάδου, Παπαγεωργίου, Παπαπαναγιώτου, Γουναροπούλου, Φερεκίδου, Κρίνου, παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, Δ. Κολβοκορέση, Σιμπούλου, Ἐμπεϊρικίου, Κ. Κωνσταντινίδου, Χατζησαγγάρη, Μαρίνου, Πασασπυροπούλου, Σαλιάρη, Ἀνεζίνη, Μυγιώρου, Εὐταξίου, Γαλλοπούλου, Παμπουκή, Πεζαντοῦ, Μαγιάση, Καμπά, Μηλιώτου, Γαλάνη, Λαδοπούλου, Ἡλιάδου, Κομπουρίδου.

Ἡ ἀξία τῶν ἀνωτέρω ἔργων ἀνέρχεται εἰς 16,000 δραχμάς. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκθέσεως ὀρίσθη μέχρι τῆς 15 Μαΐου.

— Ὑπὲρ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βασιλέως ἐψηφισε τὸ Πανεπιστήμιον 10,000 δρ. ὁ Ἄθμος Πειραιῶς 15,000 ἔξ ἔργων δὲ τῶν σχολείων συνελέγησαν 2,700 δραχ.

— Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Γ. Δέλλιος κατήρτισεν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν του ἐκ των βουλευτῶν κ. κ. Θ. Μπασιά, Α. Σλήμαν, Γ. Ράλλη καὶ Ἰω. Δραγοῦμη ὅπως προβῶσιν εἰς μελέτην πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν προτομῶν τοῦ Βασιλικοῦ ζεύγους ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

— Τὸ θέρος θὰ διοργανωθῇ καὶ πάλιν ἐφέτος καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις ἐν Κηφισσίᾳ.

— Ὁ γλύπτης κ. Ἀνδρέου ἐφιλοτέχνησε προτομὴν τοῦ Βασιλέως, εἰς ἐπιβλητικὴν ὄσον καὶ βιθυστόχαστον ἔκφρασιν.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ἀνέθηκεν εἰς τὸν ζωγράφον κ. Ἰωαννίδην τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλης ἐλαιογραφίας τοῦ Βασιλέως διὰ τὴν αἰθουσαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

— Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων ἐξέδωκε ψήφισμα περὶ ἀναρτήσεως τῆς εἰκόνης τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν Συνεδριάσεων, ἧς ἡ φιλοτέχνησις θὰ ἀνατεθῇ εἰς δόκιμον ζωγράφον.

— Ἐν τινι προθήκῃ τῆς στοᾶς Ἀρκακίου ἐξετέ-

θησαν ελαιογραφίαι του Τούρκου ζωγράφου κ. Όσμάν Χασάν. Μία παριστώσα παιδικήν κρατούσαν άλεκτορα εινε έκφραστικωκάτη.

— Εις την προθήκην του καταστήματος Καρατζά έξέθεσαν οι κ. κ. Άριστεύς και Πανταζόπουλος έργα των, άτινα άπέσυραν εκ της καλλιτεχνικής εκθέσεως. Έπίσης εξέθεσε γελιογραφίας του κ. Ρομάνος

— Κατά τον ενεργηθέντα δεύτερον Ράλλειον διαγωνισμόν ζωγραφικής των άποφοίτων και τελειοφοίτων της Καλλ. σχολής έβραβεύθη ή δεσποινίς Μαρίνα Άναγνωστοπούλου επίδειξασα άκριβειαν και φυσικότητα εν τή άποδόσει. Θέμα έδόθη τό «Καθρέπτισμα», τό δέ βραβείον χιλιοδραχμών. Της κριτικής έπιτροπής προήδρευσεν ό πρίγκηψ Νικόλαος.

— Ό γλύπτης κ. Γ. Συννέφας έχει εκτεθειμένα εν τῷ εργαστηρίῳ του τὰ έργα του, τὰ όποία άπέσυρεν εκ της εκθέσεως, διότι δεν εγένοντο όλα δεκτά. Εινε δέ αυτά ό «Ύμνος εις την Έλλάδα» πρόπλασμα μεγαλοπρεποῦς μνημείου, έμπνευσθέντος εκ των λόγων του Γερμανού Άρχικαγκελλαρίου, ότι ή Έλλάς δεν εινε Κράτος, άλλ' Ίδέα. Η Έλλάς παρίσταται με τό αρχαίον κράνος βυθίζουσα την ρομφαίαν επί κλάδου ελαίας όστις εινε έρριμένος επί της ύδρογείου σφαιρας, κάτωθεν την όποίας άνεστραμένος κείται άπνους ό άετός τό σύμβολον της ισχύος, τον όποιον κατέβαλεν ή δύναμις του πνεύματος. Έκπροσωπει τό έργονμίαν μεγάλην ιδέαν, ήν ό καλλιτέχνης κατόρθωσεν επιτυχώς νά συμβολίση. Τά άλλα έργα, εινε άνάγλυφον του άειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου, άποδίδον όλην την καλοκάγαθον φυσιογνωμίαν του, ή προτομή του ήρωϊκῶς πεσόντος άξιωματικῶ Καμάρα, ή στηθεΐσα εν τῷ νεκροταφείῳ, και εν χαριέστατον σκίτσον ενός χορευτικῶ ζεύγους.

— Εν τῇ μεγάλῃ αΐθούτῃ του Πανεπιστημίου εν επισήμῳ τελετῇ, παρισταμένης όλοκληρου της Βασιλικῆς οικογενείας και των αρχῶν, εγένοντο τὰ άποκαλυπτήρια της προτομῆς του άειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Α΄. υπό του Πρωτάγου κ. Θ. Σκούφου, όστις και έσκιαγράφησε τον εθνομάρτυρα ήγεμόνα άριστα. Η προτομή έτέθη άριστερά της προτομῆς του Βασιλέως Κωνσταντίνου παρά τό Άκαδημαϊκόν βήμα, εινε δέ έργον του γλύπτου κ. Γ. Δημητριάδου.

— Εν τῷ Δυκείῳ των Έλληνίδων ήνοιξε και εφέτος εκθεσις ερασιτεχνῶν, ήτις συνολικῶς δεν εινε άνωτέρα, ός άνεμέμετο, της περυσινῆς. Έφέτος διοργανώθη όχι υπό του Καλλιτεχνικῶ τμήματος, άλλά υπό του Έρασιτεχνικῶ, ενεκα δέ τούτου έπεκράτησε μεγάλη επιείκεια. Έργα εξετέθησαν 114, πάντα ζωγραφικά. Τά περισσότερα εκθέτου η κ. Ταρσοῦλη και οι κ. κ. Δέλλιος και Δημητριάδης. Η κ. Ταρσοῦλη, μόλις από διετίας λαμβάνουσα κατ' ιδίαν μαθήματα, παρουσιάζει μίαν εξαίρετικῆν αντίληψιν, ιδίως πιστῆς άποδόσεως. Έκ των έργων της ιδιαιτέραν έμποιοῦν εντύπων τον Φθινόπωρον—μία γραφικωτάτη άποις πυκνῆς δεινροστοχιῆς—ή Κληματαριά, και εν τοπειον. Άλλά και εις την άπεικόνισιν κατοικιδίων ζῶων δεν ύστερεΐ.

Ό κ. Ησαΐας πέρσει ειχε καλλίτερα έργα εκθέση. Τό Λοντράκι και ή Κολοκυθῶ εινε πολὺ καλά, άλλά τὰ Στάχνα, ό Πουνέντες, τὰ Γεράνια έπρεπε νά λείπουν.

Ό κ. Δέλλιος αναδεικνύεται καλλιστος ύδατογράφος. Κομψος εις την γραμμήν, άρμονικῶς εις τό χρώμα, λεπτός εις την αντίληψιν. Η Άκρόπολις, ό Καταρράκτης, τό Ζάππειον, τό ύπ' αριθ. 10 τοπειον

τά Πρόβατα. ή αυτοπροσωπογραφία του εινε πολυκαλά.

Έκ των άνθογραφιδῶν—αι όποια παραδόξως εινε ελάχισται—υπερέχουν ή Μυγδαλιές της κ. Ρεδιάδου. Πολὺ καλό και εν τοπειον της. Έπίσης διακρίνονται δύο τοπεία της δεσπ. Κοτοπούλα. Μία κεφαλή γέροντος της δεσπ. Παπαμανώλη εινε πολὺ έκφραστικῆ και καλά σχεδιασμένη.

Άλλοι πίνακες άξιοι προσοχῆς εινε ή «Φράπες» της κ. Βελλίνη, δύο σχεδιογραφήματα γυναικείων κεφαλῶν υπό των άδελφῶν δεσπ. Πεσμαζόγλου, εν τοπειον του κ. Άλεξίου, τό στενόν της Κερκύρας της δ. Νιανίρα, ή «Προσευχημένη» του κ. Σγουρού και τινες σιλουέττες του κ. Κ. Δημητριάδου.

Περίεργα εινε τὰ έργα του κ. Πολυκανδριώτου. Εινε αυτοδιδακτος, ύπηρετεΐ δέ ως φύλαξ των εν Μικόνῳ άρχαιοτήτων. Εινε μίς ιδιοφυΐα άξία ύποστηρίξεως.

ΣΥΝΑΥΔΙΑΙ

Υπό του Συλλόγου «Παρνασσῶ» έδόθη προσπερις ύπερ των Οικονομικῶν συσσιτίων. Οι κ. κ. Παλαμιάς και Πολέμης άπήγγειλαν ποιήματα των, άπήγγειλεν επίσης ή δεσπ. Κοτοπούλη την «Στέλλαν Βιολάντη» με ύπόκρουσιν του κ. Καλομοίρη, ή κ. Φωκῆ έτραγούδησε τραγούδια του Σαμάρα, του Λαυράγκα και του Καλομοίρη, συνοδευόντων των δύο τελευταίων αυτοπροσώπως εις τό κλειδοκύμβαλον.

— Εις τό Ώδειον Λόντρερ έδωσε συναυλίαν ή βιολίστρια δεσποινίς Άλεξάνδρα Φωτιάδου, μαθήτρια του κ. Σαίπερ. Έξετέλεσε με μεγάλην άκριβειαν εν δύσκολον πρόγραμμα, διακριθεΐσα εις την εκτέλεσιν της Σονάτας του Γρήγκ, του κανσέρτου (αρ. 2.) του Βενιάφσκη, της ρομάνς του Μπετόβεν, του «Perpetuum mobile» του Ρίς. Εις τό κλειδοκύμβαλον συνόδευσεν ή κ. Αιλή Λαμπίρη—Μόνρερ.

— Η ύμνῳνος κ. Άρτ. Κυπαρίσση, ή άποσυρθεΐσα δυστυχῶς του Μελοδράματος, εν συναυλία τιμηθείση υπό του Βασιλέως και των πριγκήπων έψαλε με την γλυκειαν και εὔστροφον φωνήν της ποιικίλας συνθέσεις εν οις και τρεΐς διά πρώτην φοράν εκτελεσθεΐσας, την μονωδίαν της Χρυσοθέμιδος εκ της «Ηλέκτρας» του Στράους, τό Νανούρισμα του Βαλακίρεω και τό Frühlingnaht του Ραχμάνινοφ. Προς τούτοις έτραγούδησε μέρη από τον «Αυτρωτήν» του Λαυράγκα και τον «Πρωτομάστορα» του κ. Καλομοίρη συνοδευόντων εις τό πιάνο των συνθετών και της «Κοπέλλας τό νερό» του άειμνήστου Σαμάρα. Η δεσπ. Κοτοπούλη άπαγγειλε την «Δυσδαμόναν» του Σολωμοῦ

— Υπερ των οικονομικῶν συσσιτίων της Μάνης έδόθη εις τό Δημοτικόν θέατρον συναυλία με εκλεκτότατον πρόγραμμα, εκτελεσθέν υπό των δεσπ. Κοψίδα, Μπουλλάκου και του πλαγανλιστοῦ κ. Χαροταίρη, συνοδεία του κ. Μητροπούλου.

— Η άριστοῦχος του Ώδειου δεσπ. Λίσα Δαλεξίου μεσόφωνος, επέδειξε την εκλεκτήν φωνήν της, ή όποια και επί σκηνῆς παροδικῶς ήκούσθη. Έτραγούδησε συνθέσεις Χένδελ, Σούμπερτ, Τομάς, Σαιν Σάνς, Δεμπουσύ, Χολμς και άνά εν των ιδικῶν μας συνθετών Σαμάρα, Καλομοίρη και Ξανθοπούλου. Διεκρίθη διά την άκριβειαν και εὔχρειαν. Περισσότερον επιτυχῶς άπεδόθησαν τὰ άσματα του Ντεμπουσύ, του Χολμς και τὰ Έλληνικά. Ό κ. Σουλτσε εξετέλεσε με την γνωστήν δεξιοτεχνίαν του τέσσαρας εκλεκτάς συνθέσεις.

— Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ὁδείου ἐδόθη συναυλία ὑπὸ τῆς κ. Ἀρτ. Βελουδίου καὶ τοῦ κ. Λυκούδη. Λίαν ἐπιτυχῶς ἐξετέλεσαν τρεῖς σονάτας—τὴν πέμπτην τοῦ Μπάχ, τὴν εἰς τε ἔλασσον τοῦ Μπαράζ, καὶ μίαν σονάταν τοῦ Φράγκ. Οἱ ἐκλεκτοὶ ἐκτελεστοὶ ἀπέδωκαν τὰς δυσκόλους αὐτὰς συνθέσεις μὲ δύναμιν καὶ τέχνην καὶ ἁρμονίαν. Ὁ κ. Τριανταφύλλου ἐτραγοῦδησε τὴν «Ἐπιστολὴν» τοῦ Ὁμπέρ, τοὺς «Ἐρωτας τοῦ ποιητοῦ» καὶ τὰ «Δάκρυα» τοῦ Σούμαν, μίαν πλήρη μεταπτώσεων ἄριαν ἐκ τοῦ «Ὀμπερόν» τοῦ Βέμπερ δυσκολωτάτην διὰ τὴν ἀπόλυτον ἀκριβείαν τοῦ ρυθμοῦ καὶ ἐν ἀκόμῃ ἄπια ἐκτὸς προγράμματος.

— Κατὰ τὴν συναυλίαν ἦν ἔδωσεν εἰς τὸ Δημ. Θεάτρον ὁ λυρικός δξόφωνος κ. Γ. Χατζηλουκάς ἔφαλέ μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἰδίως μελωδίας τοῦ Τόστι, αἱ ὁποῖαι σπανίως ψάλλονται. Ἡ συμπράττουσα κ. Γιαννάρου ἐτραγοῦδησε πολὺ καλῶς «Ἀλκησιν». Ἐν συνοδείᾳ δὲ μετὰ τοῦ κ. Χατζηλουκά «Ρουῦ—Μπλάζ» καὶ «Λιδῶν». Ἐπίσης ἐτραγοῦδησε τὸ «Περιστέρι τῆς Εἰρήνης» τοῦ κ. Ξανθοπούλου. Εἰς τὸ πιάνο συνόδευεν ὁ ἐρασιτέχνης κ. Τοιτσιλιάνος.

— Ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς πριγκηπίσσης Ἑλένης τοῦ Νικολάου καὶ πρωτοβουλία τῆς «Ἐταιρείας τῶν θεατρικῶν συγγραφέων», τοῦ Πανελληνίου Μουσικοῦ συλλόγου καὶ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κυρίων Σεργιέρη, Σλήμαν, Στράτου, Ροῦδου ἐτελέσθη καλλιτεχνικὸν μνημόστυον τοῦ ἀειμνήστου Σπ. Σαμάρα δι' ἐκτελέσεως συνθέσεων του εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον ὑπέργληρες ἐκλεκτοῦ κόσμου ἢ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἐτίμησε τὴν ἀναμνηστικὴν ἐορτήν, ἧς τὸ μακρὸν πρόγραμμα ἐξετελέσθη μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Ὁ κ. Γ. Λαμπιλέτ ἐσκιαγράφησε τὸν ἐκλιπόντα μαέστρον. Ὁ Μουσικός θίασος ἔπαιξε τὴν β' πράξιν τῆς «Πριγκηπίσσης Σάσων». Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν ἔπαιξε ἐκ τῆς Φλόρα Μιράμπιλις τὸν χορὸν τῶν Ἀνθέων καὶ τὸν χορὸν τῶν Δαμιονίων, ἐν σκέρτσο ἐκ τῆς Μπελίλ, τὸ intermezzo ἐκ τῆς «Μάρτυρος», καὶ μίαν εἰκόνα χοροῦ ἐκ τῆς β' πράξεως τῆς «Ἐρωτικῆς-ἱστορίας». Τὴν διεύθυνσιν τῆς ὀρχήστρας τιμῆς ἔνεκεν εἶχον ἐκ περιτροπῆς οἱ συνθέται κ. κ. Βαλτετσιώτης, Λαυράγκας, Καλομοίρης καὶ Σακελλαρίδης. Ἡ δεσπ. Φ. Οἰκονομάκου, τελειόφοιτος τοῦ Ὁδείου, τὸ πρῶτον ἐμφανίζομένη, ἐτραγοῦδησε τὴν προσευχὴν ἐκ τῆς Μπελίλ καὶ τῆς «Κοπέλλας τὸ νερό», ὁ κ. Τριανταφύλλου μετὰ πολλῆς παραστατικότητος τὸ «Μάνα καὶ Γυιός», τὴν «Ἐξομολόγησιν» καὶ μίαν μονωδίαν ἐκ τῆς «Μπελίλ» καὶ ἡ δεσπ. Δημητρακοπούλου τὸ «Εἰδύλλιον» καὶ τὴν «Ἀνοιξιν», ἐτελείωσε δὲ ἡ συναυλία μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ὀλυμπιακοῦ Ὕμνου ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας καὶ τῆς Μουσικῆς τῆς φρουρᾶς, διευθύνοντος τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Σπ. Καίσαρη.

Αἱ εἰσπράξεις ἀρκετὰ ἱκανοποιητικαί, κατὰ τὸ πλεῖστον θὰ διατεθοῦν πρὸς κατασκευὴν προτομῆς τοῦ ἀειμνήστου μουσουργοῦ, μέρος δὲ θὰ δοθῇ εἰς τὴν χῆραν.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ἡ διὰ τὸν ἐορτασμὸν τῆς πρώτης ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑλλ. ἐπαναστάσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Βασιλέως ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη διὰ Β. Δ. ἐκ τοῦ πριγκηπος Νικολάου ὡς ἀντιπροέδρου, τοῦ κ. Σ. Λάμπρου ὡς γεν. γραμματέως, τοῦ κ. Σ. Ράλλη ὡς ταμίου

καὶ τῶν κ. κ. Α. Ζαῖμη, Τιμ. Βάσσου, Αθ. Βότσαρη, Γ. Δραγοῦμη, Π. Καλλιγᾶ, Ἀλ. Κανάρη, Ἀνδρ. Μιαούλη, Πέτρου Μαυρομιχάλη, Ἀλ. Σούτσου, Γ. Στρέϊτ, Α. Τσέλλου καὶ Ἐπ. Χαριλάου ὡς μελῶν. Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ ὑποεπιτροπὰς πρὸς παρασκευὴν καὶ ἐκτέλεσιν ἔργων, ἀγώνων, συνεδρίων καὶ εορτῶν.

— Ἀπέθανεν ὁ Μίνως Λάπτας, φιλόλογος καὶ ἀρχαῖος δημοσιογράφος, ἐξ Ἡπείρου καταγόμενος. Ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ραδάμανθυς» εἰς τὴν Τεργεσταίαν «Ν. Ἡμέραν», ἧς ἦτο ἀνταποκριτὴς ἐν Ἀθήναις, φιλολογικὰς διατριβὰς, καὶ εἰς Ἀθηναϊκὰς μετέπειτα ἐφημερίδας. Ἐπίσης διετέλεσεν ἀνταποκριτὴς ἐν Ἀθήναις τῆς «Σημιαίας» τοῦ Λονδίνου, διακριθεὶς διὰ τὴν εὐθύτητα τῆς κρίσεως. Διετέλεσε ἐπὶ βραχὺν χρόνον καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, κατόπιν δὲ Γεν. γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον, εισηγηθεὶς πρακτικῶν μέτρων πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐκπαίδευσως.

— Ἀπέθανεν ἐν Κερκύρᾳ εἰς τῶν βαθυτέρων Ἰονίων λογιῶν, ὁ Ἀνδρέας Ἰδρωμένος. Ἐνεφανίσθη ὡς συγγραφεὺς πρὸς τεσσαρακονταετίας διὰ τῆς μελέτης του περὶ τῶν «Πηγῶν τοῦ Ἰονίου Δικαίου», ἀλλ' ἀμέσως κατόπιν ἠσχολήθη εἰς ἱστορικὰς σπουδὰς καὶ ἐδημοσίευσεν, ἐκτὸς πολλῶν μικροτέρων μελετῶν, τοὺς «Ἀγῶνας τῶν Ἰονίων ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως», τὴν «Συνοπτικὴν Ἱστορίαν τῆς Κερκύρας» καὶ τὸν «Ἰωάννην Καποδίστριαν» ἐκδοθέντα ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ Μαρσολῆ. Τὰ ἔργα του διακρίνονται διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ἀναδρομὴν εἰς τὰς πηγὰς, τὴν λεπτολόγον ἐξακριβώσιν τῶν γεγονότων, ἀλλὰ καὶ τὴν συνοπτικὴν αὐτῶν διατύπωσιν.

— Εἰς τὸ «Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων» ἡ κ. Κατσιφοῦ ὠμίλησεν περὶ Ποιήσεως καὶ ἡ κ. Βασιλειάδου περὶ Τηλεπαθείας.

— Ἐπὶ τῇ συμπληρωσῇ εικοσιπενταετίας τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας τοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Δαμβέρρη, ἐπιτροπὴ προσέφερεν αὐτῷ μαρμαρίνην, κοινῶς ἐράνῳ τῶν μαθητῶν καὶ συναδέλφων του κατασκευασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Τόμπρου προτομὴν του.

— Εἰς μίαν τῶν διαλέξεων τῆς Ἐταιρείας τῆς ὕγιεινῆς ὁ ἰατρός κ. Γ. Παμπούκης, ὠμίλησεν περὶ ὕγιεινῆς τῶν πνευματικῶς ἐργαζομένων.

— Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Δ. Χόνδρος εἰς τέσσαρα μαθήματα ὑπὸ τύπον διαλέξεων ἐν τῷ Ὁδίῳ ἐδίδαξε περὶ φυσικῆς θεωρίας τῆς μουσικῆς.

— Ἡ παρεπιδημοῦσα εἰς Ἀθήνας Ἑλβετικὴ δεσποινὶς Ζουβὲ ὠμίλησεν ἐν τῇ φιλοξενῷ αἰθούσῃ τῆς κ. Οὐρ. Ζαβιτσιάνου περὶ Θεοσοφίας. Ὑπεστήριξε μετὰ Γαλατικῆς χάριτος τὰς δοξασίας τῆς Θεοσοφίας, ἧτις ἀναπτύσσει τὸν ἐσωτερικὸν κόσμον καὶ ἀπαλλάσσει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ χυδαῖα αἰσθήματα καὶ τὴν σπελτισίαν. Ἡ διδασκαλία τῆς Θεοσοφίας—ἐν εἰδος ὑπερμεταφυσικῆς—εἶνε ἀγνωστος σχεδὸν ἐν Ἑλλάδι. Ἐν Παρισίοις κυρίως γίνεται μεγάλη προπαγάνδα.

— Ἐν τῇ «Ἀκαδημίᾳ Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν» τῶν Πατρῶν ὠμίλησεν ὁ κ. Ν. Λιβαδάς περὶ τῆς «μεταγενεστέρως Λατινικῆς ποιήσεως», ὁ κ. Μ. Ἀθανασίου «περὶ τοῦ δράματος τῆς Ἰουδίθ», ὁ κ. Ν. Κυπαρίσης «περὶ τῆς τύχης τῶν ἑλληνικῶν καλλιτεχνικῶν διὰ μέσου τῶν αἰώνων», ὁ κ. Μ. Γούδας «περὶ τοῦ ὑποβρυχίου ἀπὸ ἱστορικῆς, ναυτικῆς καὶ στρατηγικῆς ἀπόψεως», καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν κ.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Δ. Ν. Δαμασκηνός «περί τοῦ ἐγκλήματος ἀπὸ κοινο-
νολογικῆς ἀπόψεως».

— Ὁ καθηγητὴς τῆς ἀπαγγελίας κ. Μ. Σιγάλας εἰς
τὴν ἐτησίαν ἐσπερίδα του, ἐκτὸς τοῦ γνωστοῦ ρεπερ-
τορίου του, ἐκ τοῦ ὁποίου ἰδιαιτέρως ἤρρεσεν ὁ «Διπο-
τάκτης» τοῦ Λερμοντώφ καὶ ὁ «Κορυθαλλός» τοῦ Σέλ-
λεϋ, παρουσίασε καὶ νέας μαθητρίας του, μὲ κατα-
φανῆ τὴν ἐπίδρασιν τῆς διδασκαλίας του. Τμήμα Μαν-
δολινάτας ἐποίκιλε τὰς διαφόρους ἀπαγγελίας.

— Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑλλήνων μουσουρ-
γῶν, ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Σαμάρρα, ἐξελέγη ὁ μέχρι
τοῦδε ἀντιπρόεδρος κ. Λαυράγκας.

ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀπέθανεν ἐν Βερολίῳ ὁ γνωστός κριτικός καὶ κω-
μωδιογράφος Ὅσκαρ Μπλούμενταλ εἰς ἡλικίαν 65 ἐτῶν.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Μονάχῳ, ἐν ἡλικίᾳ 74 ἐτῶν ἡ
Λαίδυ Μπλεντχάσετ, συγγραφεὺς διαφόρων πολιτι-
κῶν, φιλολογικῶν καὶ ἱστορικῶν ἔργων. Τὰ βιβλία τῆς
περὶ τῆς Στάελ καὶ τοῦ Ταλλεϋράνδου μεταφράσθη-
σαν εἰς πολλὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας. Τὸ Πανεπιστή-
μιον Μονάχου εἶχεν ἀπονείμει εἰς αὐτὴν, τιμῆς ἐνεκεν,
τὸν βαθμὸν διδάκτορος τῆς Φιλοσοφίας.

— Ἀπέθανεν ἐξηροντούτης ὁ ἐν Λειψία καθηγητὴς
τῆς Θεολογίας Ρενέ Γρέγορι, ὅστις ἐν ἀρχῇ τοῦ πο-
λέμου κατετάχθη ὡς ἐθελοντῆς εἰς τὸν στρατὸν διὰ
τὴν χρησιμοποίησιν ὡς παρῶδειγμα εἰς τοὺς νεωτέρους καὶ
ἐπολέμησεν εἰς τὰς πρώτας γραμμάς.

— Ἀπεβίωσε τὸν περὶ τὸν μῆνα εἰς Λωζάνην,
ἐν ἡλικίᾳ 87 ἐτῶν, ὁ διάσημος Ρῶσσο· γλύπτης Πάρ-
μεν Ζαμπιέλο. Γένος ἀσήμου οἰκογενείας ἔδειξεν ἀπὸ
μικρᾶς ἡλικίας μεγάλην ἐπίδοσιν εἰς τὴν τέχνην καὶ
τῷ 1852 ἔλαβεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Καλῶν Τε-
χνῶν τῆς Πετροπόλεως τὸ μέγα βραβεῖον τῆς Ρώμης.
Μετὰ τὸν τῶν μάλλον ὀνόμαστων ἔργων λογίζονται οἱ
ἀνδριάντες τῶν Τσάρων Ἀλεξάνδρου Α' καὶ Ἀλεξάν-
δρου Β', οἱ ὁποῖοι ἐγείρονται εἰς μίαν πλατεῖαν τῆς
Πετροπόλεως, ὡς καὶ τὸ ἄγαλμα τῆς «Τατιανῆς»,
ἐμπνευσθὲν ἐξ ἐνὸς ποιήματος τοῦ Πούσκιν. Ἐπίσης
κατεσκεύασε τὸ ἄγαλμα τοῦ Γκογκὸλ, κατὰ παραγγε-
λίαν τῆς Νιεγὶν γενετικῆς πόλεως τοῦ διασημοῦ συγ-
γραφέως. Ὁ Ζαμπιέλο εἶχε νυμφευθῆ τὴν ἀδελφὴν
τοῦ ἐπιστηθίου φίλου του Νικολάου Γκαϊῦ, τοῦ ἐπι-
φανοῦς Ρώσου ζωγράφου τῶν Ἁγίων Παθῶν.

— Ὁ καθηγητὴς Ζελίνσκι, Ρῶσσοσ σοφός, γνωστός
ὡς δειγὸς ἐλληνιστῆς καὶ λατινιστῆς καὶ μεταφραστῆς
πλείστων κλασικῶν ποιητῶν εἰς τὴν ρωσικὴν γλῶσ-
σαν, ἐξελέγη ἐπίτιμον μέλος τῆς αὐτοκρατορικῆς Ἀκα-
δημίας τῶν ἐπιστημῶν τῆς Πετροπόλεως.

— Ἡ Διεθνὴς καλλιτεχνικὴ Ἐταιρεία τῆς Ρώμης
ὀργάνωσεν ἔκθεσιν ἔργων ζωγραφικῆς μὲ θέματα πο-
λεμικά, τὰ ὁποῖα οἱ καλλιτέχναι ἐσχεδιάσαν εἰς τὰ
πεδία τῶν μαχῶν.

— Εἰσροαί ἐνεργοῦνται εἰς τὴν Ἀγγλίαν πρὸς
ἀνέγερσιν τιμητικῶν μνημείων εἰς τοὺς ἀποφοίτους τοῦ
μεγάλου Κολλεγίου Ἦτον, ὅσοι ἔχουν φονευθῆ κατὰ
τὸν πόλεμον.

— Γίνεται σκέψις ὅπως μετατραπῆ ἐπὶ τὸ ἀπλού-
στερον ἡ Τουρκικὴ γλῶσσα οὕτως ὥστε ν' ἀνταποκρί-
νεται εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς. Ὁ ἀντικατασταθῆ τὸ

τόσον σύνθετον Ἀρβιτικὸν ἀλφάβητον μὲ λατινικοὺς
χαρακτήρας. Τὸ ζήτημα ἐπεξεργάζεται ἐπιτροπὴ
πολλῶν βουλευτῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀντιπροέ-
δρου τῆς Βουλῆς Χουσεὶν Τζαχίτ μπέη.

— Ἐνας καθηγητὴς τῆς Βάιμαρ ζητεῖ δι' ἐπιστο-
λῆς του δημοσιευθεῖσας εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς
Φραγκφούρτης» νὰ χρησιμοποιηθῆ καὶ ὁ χαλκὸς τῶν
ἀνδριάντων τοῦ Γουλιέλμου Α'. καὶ τοῦ Βίσαρκ καὶ
τοῦ Μόλτκε διὰ τὴν κατασκευὴν πυρομαχικῶν. Ἐν τὰ
ἄγαλματα ταῦτα—λέγει ὁ καθηγητὴς—εἶναι ἀληθῶς
καλλιτεχνικὰ ἔργα, ἅς ληφθοῦν ἔκτετα διὰ νὰ κατα-
σκευασθοῦν ἐκ νέου εἰς ἄλλην κατάλληλον ἐποχὴν.
Ἐν δὲ ἡ ἀξία των εἶνε μόνον ἠθικὴ, εἶναι εὐκόλον
ν' ἀντικατασταθοῦν διὰ μαρμάρου ὑπὸ μορφὴν καλλι-
τέραν.

— Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν διέγρα-
ψε πάντα τὰ Γερμανικῆς ἐθνικότητος ἀντεπιστέλ-
λογτα αὐτῆς μέλη.

— Πολὺς λόγος γίνεται εἰς τὸ Παρίσι διὰ
τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν ἐνὸς νέου ζωγράφου, τοῦ
Βάν Δόνγεν, Ὁλλανδοῦ ζωγραφίζοντος ἐκκεντρικά.
Οἱ πίνακες του φαίνονται ὡς ζωρματιστῆς ρεαλίμετ.
Καὶ ὅμως πολοῦνται πρὸς 7—10 χιλιάδας φράγκα.

— Ἀπέθανεν εἰς Παρισίους εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν ὁ
Ἐρρίκος Μαρέ, δημοσιογράφος, χρονογράφος τῆς Πα-
ρισινῆς «Ἐφημερίδος».

— Ὁ γαὸς τοῦ Ἁγίου Λωρὰν ντὲ Ντονζὲν εἰς Ὀλ-
λαγδίαν κατεστράφη ὑπὸ πυρκαϊᾶς. Ἐν αὐτῷ ὑπῆρχον
πολλὰ εἰκόνες τοῦ Ροῦμπεγς καὶ τοῦ Βάν Ντύν.

— Ἀπεβίωσεν ὁ Οὐγγρὸς Ρίχτερ, ἐκ τῶν διασημο-
τέρων διευθυντῶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν Βαγνερείων
ἔργων εἰς τὸ Μπάυροϋτ.

— Μεγάλην ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἐν Γερμανίᾳ τό-
μος πολεμικῶν σονέττων τοῦ νέου ποιητοῦ βιρῶνου
Γκόλτς. Ὁ κριτικὸς τῆς «Ἐφ. τῆς Φραγκφούρτης»
πλέκει ἐνθουσιῶδες ἐγκώμιον.

— Τὰ «Ἀνακρεόντεια» τοῦ Ἰταλοῦ μουσουργῶ Τζι-
άκομο Ὁρέφτισε, ἐξετελέσθησαν εἰς τὸ Ὡδεῖον τῆς
Ρώμης καὶ ἤρρεσαν πολὺ εἰς τὸ κοινόν.

Εἶνε τέσσαρα μικρὰ μουσικὰ κομμάτια, τὰ
ὁποῖα διάπνεονται ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἀπλὴν μελωδικὴν
γραμμὴν, διανθίσματα ὑπερβολικὰ καὶ χωρὶς βάθος
ψυχολογικόν, ὅπως ἀρμόζει εἰς μίαν δοκιμὴν μελο-
ποιήσεως τῆς ἀνακρεόντειου ποιήσεως.

— Ὁ Κάιζερ ἐπισκεφθεὶς τὴν Βιέννην ἐκάλεσε τὸν
δραματοῦργον Μύλλερ καὶ τὸν συνεχάρη διὰ τὸ ἔργον
του «Οἱ Βισιλεῖς», ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θα
ἐμπνευσθῆ καὶ ἄλλα ἔργα ἐκ τῆς Γερμανικῆς ἱστο-
ρίας. ὑπέδειξε δὲ ὡς δραματοποιήσιμα τὰ πρόσωπα
τοῦ Καρόλου, τοῦ Λουθήρου, τοῦ Φρειδερίκου Β'.

— Ἡ δορυμνὴς τῆς ἀντιγερμανικῆς σατύρας τοῦ
Ὁλλανδοῦ γελοιογράφου Ραιμαϊκερς ἐν Μαδρίτῃ προ-
εκάλεσαν αἱματηρὰν μονομαχίαν.

Ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἔργων εἰς Γερμανὸς καθηγη-
τῆς ἐξεφράσθη ὑβριστικῶς κατὰ τοῦ γελοιογράφου.
Ὁ Ἰσπανὸς ὀργανωτῆς τῆς ἐκθέσεως ἐζήτησεν ἐξηγή-
σεις, ὁ Γερμανὸς τὸν ἐκάλεσε εἰς μονομαχίαν, ἥτις καὶ
ἐγένετο διὰ ξίφους ὑπὸ βαρυτάτους ὄρους. Τόση ἦτο ἡ
λύσσα τῆς συγκρούσεως, ὥστε ἐθραύσθησαν τέσσαρα
ξίφη. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι ὁ Γερμανὸς διετροπῆθη
εἰς τὸν λαμόν, ἀποθανὸν μετ' ὀλίγον.